| VRBÁTKY | DUBANY | ŠTĚTOVICE |

Triangl

16
2014

www.vrbatky.cz

Slovo úvodem

Vážení čtenáři, do rukou se vám dostalo další číslo obecního časopisu TRIANGL. A tak jako triangl má, jak známo, tvar rovnostranného trojúhelníku, tak i tento váš časopis zachycuje dění za uplynulý rok ve všech třech našich spojených obcích. Jsme rádi, že se časopis již dostal do značného povědomí našich obyvatel. Svědčí o tom časté dotazy od našich čtenářů, co že za články a zajímavosti budou v připravovaném čísle. A článků, zajímavostí, obrázků a podobně zde najdete opravdu dost. Takže snad si každý z vás vybere. Snažíme se, a často s vaší podporou, přinést vám každý rok přehled toho nejzajímavějšího z dění v našich obcích. Snad se to alespoň trochu daří. Tak jako každý rok i letos vám přejeme strávení příjemných chvil nad letošním výtiskem a zároveň vám přejeme pěkné prožití svátků vánočních a hodně zdraví a pohody v novém roce. redakce

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, čtenáři našeho časopisu Tiangl!

Blíží se opět konec roku a letos skončilo i další čtyřleté volební období zastupitelstva naší obce zakončené volbami 10. a 11. října. Musíme tedy nejen zhodnotit letošní rok, ale zamyslet se i nad tím, jak se změnila naše obec za poslední čtyři roky.

Bohatý společenský život v naší obci se již stal samozřejmostí. Velké množství akcí jak pro děti, tak i pro dospělé stmeluje a obohacuje žití občanů v naší obci. Obnova mnohdy již zapomenutých tradic se u většiny akcí povedla tak, že se už všichni těší na příští ročník a plánují, co by se mohlo ještě zlepšit. V letošním roce se podařilo kulturní a sportovní komisi zorganizovat po několika desítkách let šibřinky pro dospělé, které se opravdu vydařily a zúčastnilo se jich překvapivě vysoké množství masek. Také hodové oslavy v duchu dožínek, kdysi velmi tradičního hanáckém svátku, se velmi líbily a měly u účastníků velký úspěch. I oblíbený Štětovický cyklokros, s v loni poprvé vloženou kategorií dospělých, přilákal poměrně velký počet účastníků nejen z naší obce, ale i přespolních. Doufám, že v novém volebním období aktivita členů kulturní a sportovní komise neuvadne a bude naopak podpořena i dalšími zájmovými spolky a skupinami v obci tak, aby se společenský a kulturní život dále rozvíjel ke spokojenosti všech věkových skupin občanů.

Pro spokojený život v obci jsou ale potřebné i materiální podmínky. I v letošním roce se vedení obce podařilo splnit drtivou většinu úkolů stanovených rozpočtem obce na rok 2014. Byly zrekonstruovány další chodníky a místní komunikace ve všech částech naší obce. V Dubanech od sokolovny za faru, naproti hřbitova směrem k zemědělskému družstvu, ve Štětovicích k novostavbám na „stežkách“, od točny k farmě a k čističce odpadních vod. Tyto stavby jsme financovali ze svého, ale tzv. revitalizace centra Vrbátek je hrazena převážně z prostředků Evropské unie. Co občan, to názor, ale podle převažujících ohlasů nejen obyvatel naší obce, ale i návštěvníků, se úpravy povedly. Park za domem s pečovatelskou službou, prostranství kolem kaple, radnice i budovy školy určitě prohlédly a zlepšily vzhled naší obce. Zvýšení počtu parkovacích míst a bezbariérová řešení zlepšila dopravní možnosti a pohodlnější i bezpečnější přesuny obyvatel po obci. Zateplili jsme s cca 40 % podílem dotace poslední starou obecní budovu ve Štětovicích, která nejen prohlédla, ale významnou úsporou energie bude méně zatěžovat rozpočet naší obce v příštích letech. Byla provedena oprava střech všech historických budov škol v obci i na hospodářské budově obecního úřadu.

Také životní prostředí nás všech je důležitou oblastí rozvoje naší obce. Obnova zeleně veřejných prostranství,

Vydavatel: Obec Vrbátky
Redakce: Tomáš Hrbata, Hana Kulhajová, Jana Tajovská, Jiří Voitl
S obsahem časopisu byla seznámena Rada obce Vrbátky
Grafická úprava: Milan Matoušek
Tisk: Trifox Šumperk

Vydavatel nenese odpovědnost za údaje a názory autorů jednotlivých článků.
Redakce si vyhrazuje právo na drobné stylistické úpravy textu.

Triangl, 16. ročník, 2014

Triangl

která jde ruku v ruce se stavebními činnostmi, se stala již samozřejmostí. V letošním roce jsme také rekultivovali a ozelenili bývalou skládku odpadů u železniční trati ve Vrbátkách. O zeleň v obci pečují stálí zaměstnanci obce doplněni z úřadu práce převážně placenými pracovníky veřejně prospěšných prací. Zpracování nového územního plánu se protáhne o několik měsíců z důvodu připomínek několika vlastníků zemědělských pozemků, kteří si myslí, že na svých pozemcích si mohou postavit, co chtějí. Do té doby bude dokončena i studie revitalizace celého území naší obce, jejíž součástí je i projekt rybníka a revitalizace toku řeky Blata o délce asi 200 metrů. Věřím, že nic nebude bránit tomu, abychom hned do první patřičné výzvy ministerstva životního prostředí, která by měla být vypsána na podzim příštího roku, podali žádost na toto vodní dílo, kde je předpokládaná výše dotace 80 %.

Jak už jsem v předvolební kampani zmínil, v uplynulém volebním období obec proinvestovala přes 50 milionů korun a z toho získala téměř 30 milionů na dotacích. Jakým směrem se bude naše obec ubírat dál, určí nově zvolené zastupitelstvo. Volební program všech tří volebních seskupení byl velmi podobný, proto věřím, že se zastupitelé budou schopni domluvit i na prioritách jeho plnění. Voliči svými hlasy rozhodli tak, že žádné volební seskupení nezískalo nadpoloviční většinu. Musela proběhnout složitá povolební vyjednávání, ve kterých někdy bohužel převážily osobní zájmy nad zájmy obce.

Do zastupitelstva obce byli občany ve volbách opětovně zvoleni František Konečný, Ing. Petr Kozel CSc., Ing. Petr Růčka, Ing. Martin Šálek a Ing. Ivo Zatloukal. Nově byli zvoleni zastupitelé MUDr. Miroslava Burešová, Petra Čecháková, Vlastimil Dokoupil, František Dostál, Milan Indrák, MUDr., JUDr. Dušan Klos Ph.D., Ing. Zlata Mádrová, Ing. Martin Smékal a Ing. Luděk Štěrba. Pan Konečný dne 3. 11. 2014 rezignoval z funkce zastupitele a ze zákona se stal jeho náhradníkem Bc. Radek Dokoupil. Ustavující zastupitelstvo dne 10. 11. 2014 zvolilo moji osobu do funkce starosty obce, radu obce dále tvoří místostarosta Ing. Novotný, členové MUDr. Burešová, Ing. Růčka a Ing. Šálek. Kontrolní výbor je ve složení: předseda Ing. Smékal, členové p. Kulhajová a p. Kvapil, finanční výbor tvoří předseda Ing. Šálek a členové Ing. Štěrba a Ing. Svoboda. Nově zvolené vedení obce má nyní před sebou důležitý úkol – připravit rozpočet obce na příští rok 2015. Slibuji, že návrhy všech občanů budou pečlivě vyhodnoceny a posouzeny. Rozpočet bude předložen k diskusi všem zastupitelům a následně bude projednán na zastupitelstvu obce.

Závěrem bych rád poděkoval voličům za účast v komunálních volbách, za podporu SNK Pro rozvoj obce Vrbátky i za preferenční hlasy, kterými podpořili moji kandidaturu.

V novém roce 2015 Vám všem přeji hlavně pevné zdraví, hodně štěstí, spokojenosti a mnoho úspěchů.

Ivo Zatloukal starosta obce

Nové tváře v zastupitelstvu

V letošních obecních volbách byli do zastupitelstva obce zvoleni, kromě již ostřílených matadorů, i noví zastupitelé a zastupitelky, kteří ještě v této funkci nikdy nepracovali a teprve v této práci začínají nabírat zkušenosti. Pro bližší seznámení se s nimi jsme každému z nich položili dvě otázky s žádostí o krátkou odpověď.

1. ***Proč jste se rozhodl/a kandidovat v letošních volbách?***
2. ***Co od svého působení v obecním zastupitelstvu očekáváte?***

Zde jsou odpovědi:

Miroslava Burešová

1. Moji hlavní snahou bude otevřená komunikace volených zástupců obce po celé volební období, rozumné a profesionálnější zacházení s finančními prostředky. Vím, že ne všechny projekty jsou snadno realizovatelné, existují různé překážky a s těmi se já ráda poperu.

2. Samozřejmě je jasné, že všem obyvatelům se nikdy nezavděčí žádné zastupitelstvo a ani jedinec. Pouze týmová práce má smysl a nese zasloužené ovoce. Zastupitel má naslouchat občanům a snažit se jejich problémy řešit, jelikož ho lidé v dobré víře volili. Pokusím se pro občany udělat maximum.

Petra Čecháková

1. V letošních volbách jsem se rozhodla kandidovat, protože jsem byla oslovena vedením strany Sdružení nezávislých kandidátů pro rozvoj obce. Tato strana mi byla velice sympatická nejen volebním programem, který máme v mnoha bodech s ostatními stranami podobný, ale hlavně složením kandidátů. Tito kandidáti nám všem v minulém volebním období dokázali, jak skutečný zájem mají na rozvoji a fungování našich obcí a byli nejen nedílnou součástí organizování různých akcí a s tímto spojenými aktivitami, ale také pro obec byli ochotni sáhnout do vlastní kapsy.

2. Formulace této otázky sice není zcela přesná, ale již teď dobře vím, že nikdy nebudu chtít zklamat ty, kteří mi dali svou důvěru a hlas, budu řádně plnit své povinnosti a férovým jednáním řešit situace a problémy, kterým budu vystavena. Touto cestou, milí spoluobčané, ještě jednou děkuji za Vaši podporu ve volbách.

Luděk Štěrba

1. Kandidovat jsem se rozhodl, protože si myslím, že problémy kolem nás se samy nevyřeší. Svou kandidaturou dávám najevo ochotu věnovat svůj čas a taktéž ochotu přiložit ruku ke společnému dílu v zájmu obce.

2. Od svého svého působení v obecním zastupitelstvu neočekávám nic více a nic méně než-li možnost ovlivnit směřování obce, podílet se na dění ve svém okolí a taktéž převzít alespoň částečně zodpovědnost za budoucnost naší vesnice.

Pavel Novotný

1. Chci pokračovat v práci pro obec, spolupracovat na jejím dalším rozvoji a z pozice zastupitele se alespoň částečně podílet na rozhodnutích, která ovlivňují život v našich obcích.

2. Že se podaří prosadit alespoň část věcí, které jsme si předsevzali v našem volebním programu. Zejména lepší komunikace a informovanost našich občanů o plánech a záměrech obce.

Zlata Mádrová

1. Chtěla bych zvýšit zájem o prostředí v naší obci, zaměřit se hlavně na údržbu zeleně mimo obec. Také bych ráda prosadila dodržování základních principů při výstavbě nových a opravě starších domů s ohledem na vesnickou architekturu.

2. Ráda bych se zapojila do zlepšování kvality života v našich obcích.

Dušan Klos

1. Cílem bylo smysluplné zapojení do ovlivňování dalšího rozvoje naší obce a získat větší možnost do tohoto procesu účinně zasáhnout.

2. Dle mého soukromého názoru se život za poslední roky i díky působení předcházejících vedení v obci výrazně zlepšil. Řada akcí byla úspěšně dokončena a vedla k pozitivní změně nejen „vizáže" obce, ale i skutečnému zlepšení kvality života občanů. Rád bych tedy především se svými kolegyněmi a kolegy navázal na projekty, které již byly rozpracovány, včetně nových návrhů, které je potřeba dopracovat, a to s cílem ▶

Autobusová doprava v našich obcích

V minulém čísle časopisu jsme představili podnikatele z oblasti zemědělství a v tomto čísle bychom vám chtěli blíže představit naše podnikatele z oboru autobusová autodoprava. V našich obcích máme dva: pana Františka Konečného z Vrbátek a pana Svatopluka Chytila z Duban.

Myslím si, že pana Františka Konečného není třeba dlouze uvádět. Jistě mnozí z nás známe našeho významného místního podnikatele a dlouhodobého radního našich obcí. Možná i právě proto by nás zajímalo, jak to vše začalo a čeho všeho je možno vlastními silami dosáhnout, no prostě mít možnost pohlédnout trochu víc pod pokličku tohoto podnikání.

Dobrý den, zajímalo by nás, jak vás vůbec napadlo začít působit v této oblasti a jak to celé začalo?

23 let jsem působil v Zemědělském družstvu ve Vrbátkách kolem mechanizace. Družstvo v té době mělo přes 600 lidí a měli i autobus, kterým se vozili lidi na zájezdy, na dovolené a kam bylo potřeba. V roce 1989 koupilo družstvo nový autobus a začalo se jezdit pro Čedok.

V roce 1993 se družstvo rozdělilo a pro mě již nebyla práce. Odkoupil jsem si tedy za zůstatkovou hodnotu autobus a začal podnikat.

Byly začátky těžké?

První tři měsíce byly těžké. Přes den jsem lítal kolem autobusů a přes noc chodil na noční směnu do lisovny. Pak se ale podnikání začalo pomalu rozbíhat a každým dalším rokem jsem přijal jednoho zaměstnance a nakoupil 1–2 autobusy. Nyní zaměstnávám 23 lidí na stálo a 16 lidí na dohody. Podnikám 21 let a vlastním 20 autobusů.

Jaký máte v autobusové oblasti záběr, jak velkou oblast pokrýváte?

Náš nejvýznamnější klient je stále Čedok, pro který jezdíme asi 110 zájezdů ročně. Jezdíme nejen napříč Českou republikou, ale i do různých koutů Evropy. Navíc od roku 1997 jsem začal linkovou dopravu Prostějov – Kobylničky, kterou děláme doposud. Jezdíme různé zájezdy, hodně vozíme sportovce a jezdíme na objednávku pro různé firmy či organizace.

Sídlo včetně opravny mám ve Štětovicích a pobočku v Přerově, kde je parkování se zázemím.

Co plánujete do budoucna?

V roce 2016 plánuje Olomoucký kraj vypsat výběrové řízení na všechny linky v kraji, takže bych si přál rozšířit svoji linkovou dopravu. V oboru autobusové dopravy je prestiž dělat linkovou dopravu. V současné době je soukromníků v této oblasti minimum.

Pokud byste se ohlédl, udělal byste něco jinak?

To, že jsem odešel z družstva bylo dobře. Ale pokud bych si mohl znovu vybrat oblast podnikání, asi bych zvažoval něco jiného. Autobusová doprava je velmi náročná. Je nutno plnit spoustu nařízení, starat se o obnovu

---

▶ dalších kvalitativních změn, jež prokáží, že naše obce svou jedinečnou polohou mezi statutárními městy Prostějovem a Olomoucí, dopravní dostupností a společenským zázemím, představují ty nejlepší podmínky pro život jak mladých rodin s dětmi, tak starších spoluobčanů.

Milan Indrák

Pro podporu a rozvoj obce kde bydlím.

Podporu zajímavých projektů a vybudovaní nových věcí pro občany.

Martin Smékal

Byl jsem osloven zástupci všech tří uskupení s nabídkou kandidovat za jejich stranu. Na všech kandidátkách byli lidé, kterých si vážím. Nakonec jsem se rozhodl podpořit stávajícího starostu. Rozhodl jsem se tak, protože oceňuji jeho dosavadní práci pro naši obec.

Od svého působení v zastupitelstvu očekávám možnost osobně se podílet na rozvoji obce a nezklamat důvěru spoluobčanů. Zlepšit život v obci je jistě přáním nás všech a volební programy všech uskupení ukazují, že příležitostí máme dost. Určitě budu rád za větší zapojení občanů do dění v obci a za jejich podněty. Názory na jednu věc mohou být různé a ne vždy má člověk při rozhodování dostatek informací. Věřím, že spolupráce členů nového zastupitelstva bude otevřená s respektem k jinému názoru. -red-

vozového parku, mít vše vyřízeno pro případné kontroly ať již tady ve Štětovicích či kdekoliv na zahraniční cestě.

Ale na druhou stranu, baví mě práce s lidmi a té je tu hodně. Díky autobusové dopravě jsem měl možnost se potkat či se seznámit se spoustou zajímavých lidí. Díky ní jsem se dostal i do správní rady obecně prospěšné společnosti M.A.S. Prostějov venkov, která přerozděluje dotace z programu LEADER EU do jednotlivých regionů. Díky tomuto působení se podařilo pro obec zajistit příspěvky na některé investiční výstavby jako např. příspěvek na opravu hřbitovní zídky, příspěvek na výstavbu cesty za MŠ Štětovice, příspěvky našim soukromým zemědělcům p. Indrákovi či p. Spurnému nebo příspěvek našim skautům.

Čeho si ze svých úspěchů nejvíce ceníte?

Nejvíce si vážím toho, že jsem byl první soukromník, který byl v Olomouckém kraji zařazen do integrovaného dopravního systému. To znamená, že cestující, který si koupí jízdenku u nás či u kohokoliv jiného z tohoto systému, může na jízdenku jezdit v celém kraji a má garantovanou stejnou úroveň služeb. Abych se mohl do tohoto systému zapojit, musel jsem splnit mnoho podmínek, např. vyškolený personál, určité průměrné stáří vozového parku, dobré jméno firmy a mnoho jiného, což pro soukromníky není úplně jednoduché.

Díky tomu, že dlouhodobě vozíme sportovce jsem se dostal i do představenstva HC Zubr Přerov, čehož si také nesmírně vážím. Díky těmto a podobným kontaktům se mi daří úspěšně rozvíjet své podnikání a to je to, co mě na této práci velmi baví.

Děkuji za příjemný rozhovor, redakce

Je takovou naší specifikou, že v jedné „sloučené“ obci působí dva úspěšní autobusoví dopravci. Pan Svatopluk Chytil má sídlo v Dubanech a v autobusové dopravě působí už mnoho let. I jeho jsme oslovili s žádostí o krátký rozhovor. Ten nám pan Chytil ochotně přislíbil. I přes to, že je značně pracovně zaneprázdněn, nakonec si chvilku času pro nás udělal.

Dobrý den, zajímalo by nás, jak vás vůbec napadlo začít působit v této oblasti a jak to celé začalo?

S podnikáním v autobusové dopravě začali moji rodiče v roce 1993 pořízením prvního autobusu značky Karosa a postupem času se vozový park rozrůstal. Ale jak je napadlo a co je vedlo k tomu, podnikat v této oblasti, to by byla spíš otázka na ně. Já jsem firmu od rodičů převzal v roce 2001.

Byly začátky těžké?

Každé začátky jsou vždycky těžké, ani v této době tomu není jinak. Je to neustále spousta starostí, zajišťování práce a udržování autobusů.

Jaké máte v autobusové oblasti záběr, jak velkou oblast pokrýváte?

V současné době máme vozy zahraniční výroby. Přes dvacet let se zabýváme poskytováním vnitrostátní a momentálně hlavně mezinárodní autobusové dopravy. Kromě dlouhodobé spolupráce v pravidelné dopravě pro cestovní agentury a kanceláře po celé České republice, máme i spoustu jednodenních zakázek od sportovních klubů a škol. Mezi nejčastější destinace, které navštěvujeme, patří Anglie, Francie, Itálie a Chorvatsko.

Co plánujete do budoucna?

Do budoucna plánuji modernizaci vozového parku a i nadále poskytování služeb na nejvyšší možné úrovni.

Pokud byste se ohlédl, udělal byste něco jinak?

Pokaždé se dá udělat něco jinak, ale podnikání v autobusové dopravě mě baví, je velice zajímavé. Poznal jsem spoustu zajímavých lidí a umožnilo mi procestování v podstatě celé Evropy.

Čeho si ze svých úspěchů nejvíce ceníte?

Nejde přesně specifikovat, kterého úspěchu si nejvíce cením. Je důležité, aby každý zájezd, který jedeme, proběhl bez problémů, lidi byli spokojení a vrátili se v pořádku domů ke svým rodinám. Když vám po takovém zájezdu přijde děkovný email, pak to opravdu potěší. Takže si v podstatě cením každého zájezdu.

Děkujeme za rozhovor – redakce

Jaké kulturní akce nás čekají začátkem příštího roku?

- **6. 1. 2015** / Tříkrálová sbírka
- **24. 1.2015** / Sokolský ples
- **7. 2. 2015** / Školní ples
- **21. 2. 2015** / Obecní ples
- **7. 3. 2015** / Maškarní karneval pro děti odpoledne a večer Šibřinky pro dospělé

První paní učitelka

Jsou události, které si vybavujeme a vzpomínáme na ně celý život. Mnoho z nás si jistě pamatuje na svůj první den strávený ve škole a tato vzpomínka je spojena s tváří a hlasem první paní učitelky. Pro mnoho obyvatel našich obcí se první paní učitelkou stala Eliška Hlačíková z Vrbátek. V únoru letošního roku paní Eliška Hlačíková oslavila významné životní jubileum.

Paní Hlačíková, pocházíte z Vrbátek nebo jste se sem přistěhovala?

Narodila jsem se ve Vrbátkách, můj manžel byl také místní rodák. Prožili jsme tu celý život. Postavili jsme si svépomocí dům a narodily se nám tady dvě děti. Teď už mám čtyři vnuky a dvě pravnučky.

Kdy jste začala učit a jak dlouho jste působila ve škole ve Vrbátkách?

Vystudovala jsem Pedagogickou školu v Prostějově Na Vápenici, mám aprobaci pro 1. stupeň základních škol. Po maturitě v roce 1953 jsem rok učila v Olomouci na škole pro vadně mluvící děti. Další rok jsem byla ve škole v Hrabišíně u Šumperka, ale dojíždění tam bylo časově hodně náročné. Vzpomínám si, že jsem v Hrabišíně měla na nádraží kolo a do vesnice do školy jsem na něm jezdila. Kdybych chodila z nádraží do školy pěšky, tak by mi to trvalo další třičtvrtě hodiny. Následně jsem učila 4 roky děti ve škole v Nemilanech a 8 let v Charvátech.

Pak z místní školy odcházela paní učitelka Horáková a já jsem měla možnost nastoupit do vrbátecké školy. Do učitelského sboru mě přijímal pan ředitel Rampouch, který mě učil, když jsem sama chodila na základní školu. Přímo ve škole ve Vrbátkách jsem učila 6 let a od roku 1974 až do odchodu do důchodu jsem učila v budově školy ve Štětovicích. Ve Štětovicích jsem měla ve třídě děti svých bývalých žáků, které jsem učila například v Charvátech. Vždy mi udělá radost a potěší mě, když se moji bývalí žáci ke mně hlásí. Já jsem učila velmi ráda, práce s dětmi mě těšila, především s těmi nejmladšími z první třídy.

Chtěla jste vždycky učit nebo jste uvažovala i o jiném povolání?

Přála jsem si být učitelkou a neuvažovala jsem o jiném povolání, rodiče mě podporovali. Můj tatínek, který byl malorolník a soukromě hospodařil, měl opravdu vřelý vztah k půdě a k zemědělství obecně. Měli jsme hospodářství a chovali od krav přes prasata až po krůty a slepice. Ke konci padesátých let se tatínek pod tlakem tehdejších událostí stal členem místního zemědělského družstva. Byla tenkrát taková těžká politická doba.

Zajdete se někdy podívat do školy?

Po odchodu do důchodu v roce 1990 jsem občas ještě zastupovala ostatní kantory a chodila jsem do školy za bývalými kolegy. Také když jsem psala kroniku, tak jsem za panem ředitelem Dohnalem chodila pro materiály o tom, co nového se ve škole událo. Za poslední roky prošla škola velkou proměnou. Já si pamatuji, že když se dělala původní fasáda na škole, přicházela jsem zrovna s dětmi ulicí od cukrovaru a zedníci psali nápis na štít školy. Udělali tam tenkrát pravopisnou chybu, sice se to snažili opravit, ale v omítce ta chyba byla stále patrná. Je opravdu škoda, že ten nápis na škole nezůstal, budově to dodávalo důstojnost.

Jak dlouho jste vedla obecní kroniku? Vaše zápisy v obecní kronice jsou psány nádherným rukopisem a je radost je číst.

Po odchodu do důchodu se na mě obrátil bývalý pan starosta Dostál s žádostí, abych psala kroniku Vrbátek. Hned po sametové revoluci ještě vedení kroniky zajišťovalo muzeum v Prostějově. První dva roky jsme kroniku psaly s paní Ambrozkovou, pak už jsem kroniku vedla sama. Vrbáteckou kroniku jsem psala necelých dvacet let.

Děkujeme za vlídné přijetí a přátelské povídání u dobré kávy. Jménem redakce Trianglu přejeme paní učitelce hodně zdraví a vitality do dalších let.

redakce

... z našich kronik

Obecní záležitosti jsou věcí staronovou?

Každý, kdo má příležitost nahlédnout, prolistovat, ba dokonce i pročítat záznamy v kronice, si dopřeje nevšední zážitek. Na vlnách historických záznamů se přenese do doby minulé a snaží si představit, jak lidé žili. Zjistí, že lidé tehdy sice žili v jiných společenských podmínkách, ale problémy, se kterými se potýkali, jsou často podobné těm dnešním.

Vybrali jsme téma obecních záležitostí, které vždy přinášelo spoustu vášní jak v době dávno minulé tak i v současnosti. Dal by se uvést klasický příklad. „Na konci 18. století se plánovala výstavba železniční dráhy. Podle původního návrhu měla dráha protínat obec dubanskou. To se „zřejmě" nelíbilo místním sedlákům a proto nakonec bylo rozhodnuto přesunout vybudování dráhy do Vrbátek. A jak to dopadlo? Po stavbě železnice následovala výstavba Rolnického cukrovaru a během pár let se Vrbátky rozrostly do dvojnásobné velikosti". Šlo tehdy o dobré nebo špatné rozhodnutí? Každý ať zváží sám. Jistě ale uznáte, že důležitá rozhodnutí se dělají v každé době.

Pokud hodnotíme historii, je však třeba připomenout i přítomnost.

Jednání zastupitelstva obce jsou ze zákona veřejné, může se jich zúčastnit kdokoli. Vždy se zde řeší různá rozhodnutí. Méně podstatná, ale i důležitá: nové vyhlášky či změny územních plánů, které ovlivní obec na spoustu let do budoucna. A občané? Většinou 1–2, ale občas také nikdo. Jako by se to vlastně nikoho netýkalo. A za pár let opět může mladší generace bilancovat naše, vlastně i vaše rozhodnutí. Máme u nás zastupitelskou demokracii. Letos se uskutečnily další komunální volby. Záleží vždy jen na každém z nás, zda se nechá pouze pasivně zastupovat zvolenými představiteli obce, anebo se rozhodne dát svoji kůži na trh, a bude se ucházet o možnost aktivně rozhodovat o naší budoucnosti.

Z obecních kronik jsme pro Vás připravili přehled všech našich představitelů od roku 1918 až po současnost. Minulost již zakryla, jaké konkrétní problémy se v jejich době řešily. Nejvíce ohodnotitelná ale je vůbec odvaha a odhodlání každého z nich zastupovat zájmy nás všech, něco změnit a zdravý rozum prosadit.

redakce

Prosíme pamětníky, pokud máte bližší informaci či fotografii některého ze starostů, jejichž fotografii se nám nepodařilo získat, půjčte nám ji prosím na oskenování. V pořádku ji vrátíme. Děkujeme.

VRBÁTKY

- 1918–1928 Josef Dočkal
- 1928–1934 Josef Šrámek
- 1934–1939 František Přecechtěl
- 1939–1942 Jan Kvapil
- 1942–1945 Arnošt Horný
- 1945–1948 Hynek Zbořil
- 1948–1950 Karel Čelechovský
- 1950–1954 Alois Pokorný
- 1957–1960 Karel Čelechovský
- 1960–1961 František Procházka
- 1961–1965 Josef Kráčmar
- 1965–1968 Vítězslav Kopečný
- 1968–1971 František Všetička
- 1971–1984 Jaroslav Vundrle
- 1984–1990 Antonín Vojkůvka
- 1990–2006 František Dostál
- od 2006 Ivo Zatloukal

DUBANY

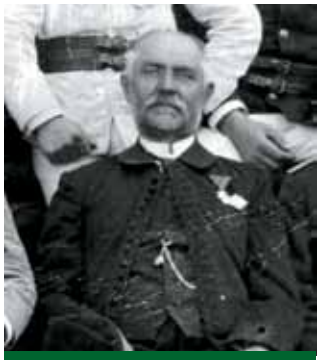
- Hynek Večeřa
- František Sedláček
- František Zapletal
- 1936–1942 Josef Smékal
- 1942–1945 Jan Rožek
- František Franc
- Josef Slaměnec
- 1950–1952 František Kryl
- Josef Čepec

MARGELIKOV

- Alois Chytil
- František Šustr

ŠTĚTOVICE

- 1918–1919 Alois Koutný
- 1919–1927 František Hrbáček
- 1927–1938 Alois Zapletal
- 1938–1945 Hubert Rozmánek
- 1945–1946 Vojtěch Šmehlík
- 1946–1948 Vilém Odehnal
- 1948–1950 Ladislav Ryška
- 1950–1952 Vojtěch Šmehlík
- 1952 Arnošt Rozmánek
- 1952–1954 Zdeněk Michl
- 1954–1957 Josef Žinčák

Josef Dočkal
Vrbátky 1918–1928

Josef Šrámek
Vrbátky 1928–1934

František Přecechtěl
Vrbátky 1934–1939

Jan Kvapil
Vrbátky 1939–1942

Karel Čelechovský
Vrbátky 1957–1960

Josef Kráčmar
Vrbátky 1961–1965

Vítězslav Kopečný
Vrbátky 1965–1968

František Všetička
Vrbátky 1968–1971

Jaroslav Vundrle
Vrbátky 1971–1984

Antonín Vojkůvka
Vrbátky 1984–1990

František Dostál
Vrbátky 1990–2006

Ivo Zatloukal
Vrbátky od 2006

Opustili nás v roce 2013:

Miroslav Němeček

Opustili nás v roce 2014:

Jaromír Krátký, Jaroslav Sádlo, Ludmila Petruželová, František Křížek, Marie Šolcová, František Začal, Petr Šmíd, Zdeněk Vinklárek, Vojtěch Kvapil, Marie Šmehlíková, Jarmila Polcerová, František Zbožínek, Miroslav Kováč, Ladislav Drštička, Karel Trajer, Vladislav Kühr, Ladislav Fedor, Hubert Valič, Ludmila Kührová, Milada Tesárková, Dobromila Zatloukalová

Rok 2014 v základní škole

Blíží se konec roku a to je zpravidla čas na poohlédnutí a bilancování. Dovolte mi, abych se také já zamyslel nad tím, co se nám v tom uplynulém roce podařilo, s čím jsme byli spokojeni a co nás naopak trápí, co bychom chtěli napravit nebo zlepšit. Zároveň Vás chci v krátkosti informovat o změnách, které přinesl uplynulý rok a seznámit Vás s našimi dalšími plány do budoucna.

V letošním školním roce bylo na naší škole k 30. 9. celkem 170 žáků. To je počet, který nás řadí mezi průměrné vesnické školy. Při tomto počtu je možné zajistit bezproblémový chod školy, bez radikálních zásahů do její organizace. Letošní počet žáků je od roku 2008, kdy bylo shodně jako letos 170 žáků, nejvyšší. Za dobu mého působení na ZŠ se počty pohybují mezi 157 a 170 žáky. V příštím školním roce očekáváme opět mírný pokles počtu žáků. Důvody jsou jednak v odchodu celkem silného devátého ročníku (19 žáků) a jednak v mírně se snižujících počtech žáků prvního ročníku.

Smyslem naší výchovné a vzdělávací práce je připravit naše žáky co nejlépe na další studium na střední škole, ale především na další osobní a profesní život. Z tohoto pohledu se nám jen velice těžce hodnotí úspěšnost naší práce. Učitelská práce je běh na dlouhou trať, kdy finiš celého závodu je zpravidla mimo dohled „trenéra". Přesto si dovolím být neskromný a konstatovat, že se nám v posledních letech daří do života vyprovázet zpravidla „zdravé" a „zralé" nastávající studenty, kteří reálně hodnotí svoje schopnosti a možnosti a kteří mají správně nastavený svůj životní hodnotový systém. Přesto, že vedení školy společně s třídními učiteli, metodičkou prevence i ostatními vyučujícími řeší řadu drobnějších výchovných problémů, jsme velmi rádi, že v posledních letech nemusíme řešit žádné závažné kázeňské přestupky (nerad bych to zakřikl ☺). Na základě dotazníkového šetření máme zpětnou vazbu od rodičů i žáků, ze které vyplývá, že žáci se v drtivé většině cítí ve škole bezpečně a snad i spokojeně.

Přirozeně jedním z hlavních úkolů, který leží před každým dobrým pedagogem, je připravit žáky rovněž po odborné stránce. I v této oblasti nám výsledky našich žáků dávají oprávněný důvod k mírnému pedagogickému optimismu. Protože máme občas pocit, že námi vynaložená energie se nezrcadlí ve vědomostech žáků, je velice důležité, že máme k dispozici relativně objektivní zdroj zpětné vazby. Od školního roku 2010 pravidelně testujeme žáky našich 3., 5., 7. a 9. ročníků prostřednictvím srovnávacích testů SCIO „Stonožka". Přestože se naše třídy občas objeví mezi slabšími školami v rámci testovaného souboru, většinou se nám daří v průběhu školní docházky výsledky neustále zlepšovat. V loňském školním roce se nám to podařilo beze zbytku. Znamená to, že žáci 9. ročníku dosáhli v průměru lepších výsledků než v 7. ročníku, žáci 7. ročníku lepších výsledků než v době, kdy navštěvovali 5. ročník atd. Nejlepších výsledků v aktuálním testování dosáhli žáci 7. ročníku, kteří patřili v českém jazyce mezi 30 % nejlepších škol a v matematice mezi 40 % nejlepších škol. Jsme velice zvědaví na výsledky letošních deváťáků, kteří v minulém testování ve školním roce 2012/2013 patřili k absolutně nejlepším školám. Hned v úvodu letošního školního roku nás potěšili žáci (nebo spíše žačky) deváté třídy i svými výsledky v testování „Přírodovědný klokan". Soutěže se zúčastnilo 511 žáků ze 12 základních škol našeho okresu a Cyrilometodějského gymnázia v Prostějově. Výsledky nejlepších tří žáků v rámci školy se zasílají do okresního srovnání. V tomto srovnání se umístily Veronika Rohovská, Kristýna Uchytilová, Petra Hlávková a Kateřina Hrbatová na 8.–10., 16.–17. resp. 22.–25. místě. Nezbývá než děvčatům poděkovat za vzornou reprezentaci školy a pogratulovat k výborným výsledkům.

Aby se našim žákům ve škole líbilo a nám učitelům se lépe učilo, snažíme se postupně zlepšovat prostředí našich škol. V průběhu uplynulého roku se v oblasti zkvalitnění prostředí základní školy realizovaly ve spolupráci s Obcí Vrbátky především tyto akce:

- Úprava chodníků a zeleně v okolí budovy školy
- Instalace přístřešku na jízdní kola v prostorách nádvoří školy
- Výměna hlavní brány u vjezdu do nádvoří školy
- Úprava a oprava schodišť v ZŠ ve Vrbátkách
- Pokračující obnova žákovské knihovny – nákup 5 ks prosklených skříní
- Výměna lina ve třech třídách ZŠ ve Vrbátkách
- Kompletní oprava sociálního zařízení v ZŠ v Dubanech
- Obnova vybavení „Logopedické učebny" v ZŠ v Dubanech
- Částečná výměna nábytku ve sborovně ZŠ v Dubanech a ve školní družině
- Největší investicí ze strany školy byla celková rekonstrukce šaten včetně výměny dlažby v ZŠ ve Vrbátkách

Po uplynulých letech, ve kterých došlo k sanaci vlhkého zdiva, výměně oken a celkovému zateplení obou budov ZŠ se zdánlivě jedná o drobnosti, ale žáci a jistě i rodiče pozitivně vnímají postupnou proměnu interiéru našich pracovišť. I nadále se chceme zaměřit na modernizaci vybavení tříd. Přesto, že vybavení všech tříd je v souladu s hygienickými normami, jsme si vědomi toho, že vybavení některých tříd už neodpovídá předpokládanému standardu školy 21. století. Proto ve spolupráci a s finanční podporou obce počítáme s další obměnou dosluhujícího nábytku v jednotlivých třídách ZŠ, ve školní družině, ve sborovnách i v kancelářích školy.

Slíbil jsem, že se zamyslíme rovněž nad tím, co nás trápí nebo co bychom chtěli zlepšit. V oblasti pedagogické práce nás trápí především dva problémy:

Přesto, že se snažíme svoji práci odvádět dobře, stále se nám plně nedaří motivovat některé žáky, především druhého stupně, k optimálním výkonům. Bohužel při

aktuálním systému přijímání žáků na střední školy (přijímací zkoušky se konají pouze na „prestižních" středních školách typu gymnázia), narážíme občas na názor žáků a rodičů, že dobré výkony na základní škole nejsou příliš důležité. Zdá se, že se nám ale částečně daří přesvědčit žáky a snad i některé rodiče, že kvalitní vědomostní základ ze základní školy je dobrým vkladem do dalšího života.

Druhým problémem jsou zhoršené vztahy mezi žáky při vstupu do základní školy. Byli jsme zvyklí řešit kázeňské problémy u dospívajících žáků na druhém stupni, ale kázeňské problémy u žáků 1.–3. třídy byly ojedinělou výjimkou. Dnes se zdá, že je tomu téměř naopak. Děti nastupující do školy mají velký problém se vzájemnou spoluprací a často řeší vzájemné neshody zkratkovitě a někdy i agresivně. Vina bude s největší pravděpodobností ve způsobu trávení volného času. Někteří rodiče jsou v současnosti velmi pracovně vytížení a děti tak tráví značnou část dne ve společnosti PC, tabletů nebo mobilních telefonů. Přesto, že tato zařízení patří neodmyslitelně k dnešní době, přimlouváme se za to, aby rodiče trávili více času aktivními činnostmi se svými dětmi. Jistě se jim to vyplatí a z jejich dětí vyrostou sebevědomé a vyrovnané osobnosti.

Vzhledem k omezenému prostoru se nebudu příliš rozepisovat o tom, co bychom ještě rádi zlepšili po stránce materiální, ale alespoň jedno povzdechnutí si neodpustím. Již dlouhou dobu před mým nástupem do funkce ředitele naší školy se opakovaně jednalo o vybudování odpovídající tělocvičny u ZŠ ve Vrbátkách. Zatím vždycky tělocvična zůstala pouze na plánech, které jsou uloženy někde v archivu školy a na obecním úřadě. Přesto, že tělocvična není číslo jedna v našich prioritách, domnívám se, že si škola řešení letitého problému zaslouží. Nemusíme mít právě halu, ale přesuny z Vrbátek do Duban a zpět nám z každé dvouhodinovky TV spolknou minimálně 30 minut, které jsme mohli strávit nějakou smysluplnější pohybovou aktivitou.

Na úplný závěr bych Vám jménem celého kolektivu zaměstnanců základní školy, mateřské školy a školní jídelny popřál klidné prožití vánočních svátků a do nového roku mnoho štěstí, zdraví a osobních a pracovních úspěchů.

Michal Vysloužil

Předškoláci ve Vrbátkách

Již tradičně se touto dobou ohlížíme po tom, co významného se událo v uplynulém roce v mateřské škole. Letos jsme vybrali téma rozdělení tříd ve Vrbátkách na předškoláky a mladší děti. Loňský školní rok byl pro předškolní třídu premiérový. Děti byly vzdělávány podle nového projektu s názvem „Celý rok po Vrbátkách". Pilotní ověření se osvědčilo a tak se stal od letošního školního roku součástí školního vzdělávacího programu.

Projekt byl založen na vzdělávacích potřebách předškolních dětí. Jeho cílem bylo připravit děti ke vstupu do základní školy v kolektivu 5 až 6letých dětí. Potvrdilo se nám, že vzdělávání dětí přibližně stejného věku má své výhody. Tyto výhody přinášejí dětem nové možnosti. Jednou z nich je delší pobyt venku. Předškolní děti jsou samostatnější a zvládají skoro dokonale sebeobslužné činnosti, trvá jim proto kratší dobu se na pobyt venku připravit.

Další aktivitou byly pěší výšlapy dětí do okolí vesnice. Děti poznávaly to, o čem si povídají s paní učitelkou ve třídě. Hledaly a pozorovaly různé rostliny, brouky, zvířata, stroje, pracující lidi přímo v terénu. Při těchto výletech se děti blíže seznamovaly s různými povoláními. Při návštěvě firmy DDsport se dozvěděly, jak se vyrábí dres od návrhu až po realizaci. Hravou formou se seznámily s tím, jak funguje naše radnice. Měly možnost poznat, co obnáší funkce starosty a zaměstnanců obce. Děti byly nadšené, když jim bylo nabídnuto pracovnicemi obce vystoupení v obecním rozhlase o Vánocích.

Součástí vzdělávacího projektu pro předškolní děti bylo i navazování kamarádských vztahů. Děti navštívily školky ve Štětovicích, Dubanech i v Biskupicích.

Jednou z významných výhod byla užší spolupráce se základní školou. Společně s dětmi z 1. třídy navštívily ZOO na Svatém Kopečku a Záchrannou stanici ohrožených zvířat v Němčicích na Hané. Děti tak měly možnost poznat svoje bývalé kamarády i paní učitelky, které je budou učit ve škole. Co se dětem moc líbilo, byla návštěva v 1. třídě. Vyzkoušely, jaké je to být opravdovým školákem.

Jako nevýhodu předškolní třídy jsme vnímaly menší možnost vedení dětí k prosoiálnímu cítění. Tuto nevýhodu předškolní třídy se nám podařilo odstranit částečným sloučením tříd v době, kdy je dětí méně, tedy v ranních a odpoledních hodinách. Bylo znatelné, jak předškolní děti pomáhaly dětem mladším. Naopak mladší děti přebíraly

zkušenosti od svých starších kamarádů a těšily se ze společných her.

Vzdělávání dětí mohlo většinou probíhat přirozenou cestou, tedy prožitkem. Výsledkem bylo nadšení dětí a spokojenost v jejich tvářích. To se pozitivně odrazilo nejen v rozvoji jejich schopností a dovedností, ale i ve spontánním tvoření dětí a rozvoji jejich fantazie. Děti si zapamatují nejlépe to, co samy prožily a k čemu samy došly.

Jsme rádi, že se zavedení předškolní třídy osvědčilo. Také nás těší, že možnost jít do předškolní třídy mají děti ze všech tříd MŠ. Stačí se jen před zápisem do MŠ domluvit s třídní učitelkou, vyplnit formulář a dítě bude přeřazeno.

Důležité je ale uvést, že i předškolní děti z ostatních tříd naši MŠ jsou ke vstupu do 1. třídy připravovány kvalitně a nemají s přechodem na základní školu problémy.

Za kolektiv pracovnic mateřské školy bych Vám chtěla popřát krásný nový rok, mnoho spokojených chvil a úspěchy nejen v práci, ale i v osobním životě.

Milena Zapletalová

Nové kulturní akce v naší obci

Během roku probíhá v našich obcích mnoho kulturních událostí, které již mají svou tradici. Letos se však konaly také dvě akce nové, které bychom rádi zařadili do kulturního kalendáře i v dalších letech – šibřinky a dožínky, a právě těmto bych chtěla věnovat následující řádky.

První ročník šibřinek proběhl 8. března a i přes obavy, že půjde spíše o komorní akci, byla účast vskutku bohatá. Vstupné bylo nastaveno tak, aby se podařilo přilákat opravdu pouze návštěvníky v maskách, a mnohé z nich velmi překvapily svou originalitou. K vidění byly nejen vrbátečtí piráti, kteří nás celým večerem provázeli, ale také indiáni, vězni, berušky, mušketýři, arabský šejk, Červená Karkulka, mouka, Charlie Chaplin, úchyl a další. Za nejlepší masku byla jednoznačně vyhlášena hudební skupina Kiss, která nás poctila i krátkým koncertem. Pro všechny přítomné byla připravena originální vtipná tombola, kterou se chystáme v příštím roce ještě vylepšit.

Poslední srpnovou sobotu jsme se sešli na dolním hřišti ve Vrbátkách, abychom společně oslavili dožínky. Tradici dožínkových slavností jsme se rozhodli obnovit, protože víkend, ve kterém se slaví hody, většinou provází špatné počasí, a také se kryje s hodovými oslavami v Prostějově.

Akce byla zahájena ve 13. hodin, kdy bylo možné navštívit nově postavené cukrovarnické silo a rozhlédnout se po širém okolí. Poté už se zábava přesunula na hřiště, kde byly předány dožínkové věnce místním zemědělcům za jejich celoroční práci. Na poli u hřiště jsme si mohli prohlédnout ukázku současné zemědělské techniky. Ochutnávku domácího pudinku a návštěvu telátka a kozy si pak připravila štětovická Zlatá farma. Odpoledne se o hudební doprovod postarali Vrbátčané a kapela Vaťák a po setmění jsme si užili zábavu s hudební skupinou Afresh. Děti se mohly zabavit na kolotočích, nafukovací skluzavce, mohly si nechat namalovat obrázek na obličej a vymodelovat balónky. Odpolední posezení nám zpříjemnilo i vystoupení orientálních tanečnic z Prostějova. Díky krásnému počasí se dožínkové oslavy moc povedly a doufáme, že tomu tak bude i v příštím roce.

Ráda bych Vás pozvala nejen za bohatým kulturním programem v roce 2015, ale také na stránky obce www.vrbatky.cz a na facebookové stránky www.facebook.com/kkvrbatky, na kterých najdete informace o připravovaných akcích a také mnoho fotografií z nich.

Na závěr bych ráda poděkovala členům kulturní komise a všem ostatním, kteří nám na akcích ochotně pomáhají.

Těšíme se na shledanou v roce 2015.

Martina Stoklásková

Výzva všem spoluobčanům

Jako součást dožínkových slavností v příštím roce připravujeme výstavu „Jak se u nás dříve hospodařilo“. Chtěli bychom vás požádat o zapůjčení fotografií a předmětů, které jsou spojeny s hanáckými tradicemi nebo například s výrobou másla, se sklizní obilí apod. Obracejte se prosím na Jitku Šálkovou na tel. č. 777264777.

Centrum volného času

S novým školním rokem přichází i malá obměna kroužků, které Volňásek nabízí. Novinkou jsou vícezájmové kroužky pro děvčata i chlapce ve dvou věkových kategoriích a kroužek hry na kytaru, do kterého se mohou přihlásit děti i dospělí. Aktuální rozvrh všech kroužků najdete v tabulce níže.

V příštím roce bychom Vás rádi pozvali na jarní dubnovou besídku, v prázdniny na letní prázdninový Volňásek, tentokrát na téma Veselé Vánoce, Cesta do pravěku, Tajuplný ostrov a Tenkrát na západě. No a na podzim na velmi oblíbený halloween, kde si děti užijí spoustu strašidelných soutěží a průvod se strašidly. A koncem roku Vás přivítáme na vánočním tvoření dětí a maminek, kde si můžete nejen vyrobit vánoční výzdobu, ale i nechat se inspirovat novými a zajímavými nápady.

Za kolektiv vedoucích Volňásku

Martina Stoklásková

ROZVRH KROUŽKŮ NA ŠKOLNÍ ROK 2014–2015					
PO		**Mini Volňásek** **pro děti** od 5 let 15:30–17:00		**Cvičení na nářadí** **pro děti** od 2. do 5. třídy 17:00–18:00	**Břišní tance** **pro ženy** 19:00–20:00
ÚT					**Jóga** **pro všechny** 17:30–19:00
ST	**Cvrčci** **pro maminky s dětmi** 8:30–11:30	**Veselé pískání** **pro děti** 14:00–16:00	**Volňásek** **pro děti** od 8 let 16:00–17:30	**Hra na kytaru** **pro všechny** 17:00–18:30	**Cvičení** **pro ženy** 18:30–19:30
ČT			**Cvrčci** **pro maminky s dětmi** 15:30–17:30	**Hra na kytaru** **pro všechny** 17:00–18:30	
PÁ		**Sportovní a taneční hry** **pro děti** 15:30–16:30	**Břišní tance** **pro děti** 16:30–17:30		

Cvičení na nářadí se koná v dubanské sokolovně. Během školních prázdnin se kroužky nekonají.

Když nám tleská Karlův most

Velký závod skautských pramic „Napříč Prahou – přes tři jezy“ se koná každý rok, vždycky na Svatého Václava, tedy 28. září. Závodu se může zúčastnit kdokoliv na jakékoliv lodi, pokud splní přísné podmínky pro plavbu. Závod je rovněž mistrovstvím republiky pramic P550 (skautská pramice). Kromě asi 105 skautských pramic ze všech koutů republiky se v jiných kategoriích zúčastnilo přibližně 800 dalších lodí různých typů, od kajaků přes kanoe, rafty až po plovoucí velrybu.

Ze startu závodu na Císařské louce je nutné projet tři velké propusti na Vltavských jezech a to Štítkovskou, Staroměstskou (před Karlovým mostem) a Helmovskou, která je asi 500 m před cílem na Štvanici. Průtok na Vltavě byl v průběhu závodu snížen na 130m^3/s z asi 200m^3/s, které Vltavou protékaly ještě den před závodem. Ale i tak to byl docela mazec, protože normální průtok Vltavou je kolem 60m^3/s. Akci na jezech pak zajišťoval jednak tým dobrovolných záchranářů a ve spolupráci s HSSK také tři týmy profesionálních hasičů-záchranářů.

Letošní účast na třech jezech byla pro naše dva kapitány povinná, protože to byl poslední parametr k získání kvalifikace pro pořádání skautských vodáckých akcí na divoké vodě. Helču nakonec skolila chřipka, takže jel jen Bimbo. A protože by byla škoda toho nevyužít, tak byla pečlivě vybrána posádka pro úplně první splutí Tří jezů vodními skauty z Vrbátek. Posádka skládající se z Kamčatky, Sršně, Madam, Avatarky a Kečupa, přijela ráno v 9 hodin do Prahy na Císařkou louku. Atmosféra nadšených skautů byla znát na každém kroku: „My to pojedeme poprvé“, takže nervozita byla značná. Posádka a hlavně nervózní kormidelník sbírá rady od zkušených matadorů

a posádka je připravena se zúčastnit, nechat se zcákat, zalít vodou, případně potopit, ale je pevně rozhodnuta to nevzdát a dojet do cíle na jakémkoliv místě!

No a dále už je to reportáž, tak jak jsem ji zachytila z vyprávění posádky.

První jez jsme projeli úspěšně, i když jsme nabrali asi tak 30 l vody. Kečup jako „pumpař“ se plně osvědčuje u dalšího jezu u Karlova mostu je loď suchá. Dokonce se probojováváme v naší kategorii dopředu a předjíždíme pár pramic.

Propust Staroměstského jezu je sice široká, ale neuvěřitelně krátká a s velkým spádem. Ještě ze vzdálenosti dvaceti metrů není vidět spodní část propusti. Je slyšet jen hukot vody, který se snaží posádka překřičet povelem: „hop, hop, hop...“ Pádla se zakusují v pravidelném rytmu do zrychlujícího se proudu vody. A je to tady! Loď se přehoupne přes hranu propusti a s cáknutím dopadne zpět. Mohutná vlna pod propustí připomíná kotel vařící vody. Projíždíme jí jako nůž máslem, ale bohužel mimo ideální stopu. Vlna nás zalévá od přídě po záď. Kečup kýbluje jak hasičská stříkačka, ale vody v lodi už je příliš. Za vlnou musíme z lodi ven. Záchranáři se tetelí blahem, jak si připíší další bod za zachráněnou posádku. Nechat se zachránit ovšem znamená nechat se diskvalifikovat. A tož to teda ne! Takže na otázku: „Chcete zachránit?“odpovídá celá posádka unisono: „NEEEE!“ Navíc s poukazem na to, že o kousek dál mají jinou loď k záchraně. Jsme sice trošku zklamaní, že se nám nepodařilo projet, ale nevzdáváme to. Přímo pod Karlovým mostem, který je plný turistů, vyléváme vodu. Je nám trochu trapně, že na nás čučí půlka Prahy, ale co už. Nakonec nasedáme zpátky na loď a vztyčeným V signalizujeme, že jsme OK (čti ok ne oukej ☺). V tom okamžiku se z Karlova mostu ozývá bouřlivý potlesk. Jako by do nás nalili živou vodu, dokázali jsme se to! Vyrážíme dál a snažíme se dohnat ztracený čas. Cestu nám křižují velké vltavské parníky, které se z vody zdají být ještě větší než ze břehu. Dodržujeme pravidla plavební bezpečnosti a dáváme jim přednost. Jejich kapitáni jsou velmi ohleduplní a plují tak, aby té skrumáži malých lodiček nedělali příliš velké vlny. Třetí Helmovská propust je dlouhá a mělká a celkem bez problémů jí proplouváme a nakonec úspěšně projíždíme cílem.

Posádka je plná emocí, zážitků, mokrá a trochu unavená. S nadšením se vrací zpátky domů a cestou plánuje další plavbu v příštím roce.

Tak AHOJ, Praho! Nashledanou za rok...

za skauty Dajána alias Dana Hálová

Uplynulý rok očima mladých rybářů

Pokud se chcete stát rybářem, stačí se jen přihlásit na nejbližším rybářském svazu, naučit se rybářský řád a zaplatit vstupní poplatek. Bohužel děti a mládež to mají trošku složitější, poněvadž rybářský řád jim ukládá absolvování ročního kurzu. Vzhledem k faktu, že jsem již v minulosti tento kurz vedl, domluvil jsem s vedením Moravského rybářského svazu jeho pokračování. Rybářský kroužek probíhal každé úterý od října do května pod záštitou Centra volného času a Obecního úřadu ve Vrbátkách.

Nejdříve jsme se seznamovali s organizací a hospodařením rybářského svazu a učili se rybářskému řádu. Největším oříškem pro mladé nadšence bylo poznávání všech druhů ryb, které mohou ulovit v našich revírech. Také naučit se správné rybářské technice či taktice lovu nebyl zrovna pro začínající rybáře lehký úkol. Tomu jsme se věnovali v zimních měsících, kdy jsme se učili navazovat různé třpytky a navazovat udice pro různé styly lovu. Nejoblíbenější činností bylo navazování háčků. Mezi další dovednosti, které musí zvládnout každý rybář, je nahazování udicí na terč, kterou jsme pilovali na vrchním hřišti ve Vrbátkách.

Všichni jsme vyhlíželi konec zimy, abychom už konečně vyrazili k vodě. Hned jak se trochu oteplilo, vyjeli jsme na nedaleký rybářský revír Blata 3, jenž znáte jako hrdibořickou „Rašku". Všechny nové rybáře čekalo velké překvapení, kdy se poprvé potkali tváří tvář s kontrolou rybářské stráže. Samozřejmě vše bylo v pořádku, ale na to, jak třesoucí se rukou vytahovali z batohu čerstvou novou povolenku, budou vzpomínat ještě dlouho.

Další velkou výzvu pro nové rybáře připravil Moravský rybářský svaz. První sobotu v květnu uspořádal rybářské závody na Čehovickém rybníku. Lovilo se na jeden prut a hodnocen byl největší počet ryb a největší ryba. Krásné dopoledne si všichni lovci nenechali zkazit ani nepřízní počasí, kdy od rána hustě pršelo. Ostudu jsme určitě neudělali, přivezli jsme si 1. místo za největší ulovenou rybu – kapra 57 cm. Moravský rybářský svaz všechny překvapil, neboť přichystal krásné věcné ceny nejen pro vítěze, ale i pro všechny zúčastněné.

Nyní už kluci chodí chytat na „Rašku" sami, sbírají zkušenosti a čekají na svoji trofejní rybu.

Všem rybářům přeji bohaté úlovky v příštím roce 2015 a vám čtenářům šťastné a veselé prožití svátků vánočních a mnoho zdraví a štěstí do příštího roku.

Petrův Zdar, Tomáš Hrbata

Aktuální informace o připravovaných akcích a bohatou fotogalerii nalezneznete na:

Co jste hasiči, co jste dělali...?

Hned jak se příroda probouzí ze zimního spánku, vyhrabali se na jaře ze svých úkrytů i naši hasiči.

A začali pěkně „zostra". Školení, Velitelské dny, pořádané HZS z Prostějova se letos konalo na cvičišti v Hamrech a naši kluci tam nechyběli. Probíralo se tu zacházení s technikou, pravidla pro hasičské stejnokroje a nacvičovaly se pochodové formace. Zejména pochodové cvičení bylo pro našeho velitele „velkou lahůdkou". Nedokázal zapřít, že neabsolvoval základní vojenský výcvik a s modrou knížkou si tak odnesl i neschopnost udržet krok ve formaci. Shodli jsme se tak na tom, že na další pochodová cvičení ho raději necháme někde vzadu.

Během března pak další dva kluci úspěšně absolvovali kurz strojníků. Daří se tak rozšiřovat základní znalosti o požární ochraně i do řad generačně mladších hasičů. Navenek sice naši hasiči nevypadají o moc chytřejší, než byli před kurzem, ale pod přilbou už jim to zapaluje, takže se nemusíte bát požádat je o pomoc v případě nějakého maléru. Pro jistotu si však pamatujte telefonní číslo 150. To kdyby náhodou kluci nebyli dostupní, tak je zastoupí profíci z Prostějova.

Úspěšné ukončení kurzu strojníků jsme oslavili hned na hasičském plese, který se jako vždy povedl... Nebo nepovedl? Vzhledem k tomu, že nikdo nechtěl vrátit vstupné, tak bych řekl, že ples nebyl špatný. My bychom to vstupné stejně nevrátili, ale jistě bychom se tímto negativním signálem zabývali a do budoucna se na něj připravili. Třeba tak, že bychom s pokladnou zmizeli ještě před koncem plesu.

Tradiční stavění a následné kácení Máje je již několik let spojeno i s účastí našeho sboru a jeho zapojení jak do příprav celé akce, tak i do doprovodného programu.

Během letní sezóny se pak našim hasičům po letech podařilo sestavit závodní družstvo pro reprezentaci našeho sboru na okrskové soutěži v požárním sportu. Výsledek byl sice nevalný, ale náš velitel měl ohromnou radost. Hlavně proto, že „...se podařilo nastartovat hasičskou stříkačku, dokončit útok a že se nikomu nic nestalo". To ale ještě nevěděl o zlomené ruce jednoho z našich závodníků, který při přeskoku dvoumetrové bariéry dopadl dost nešťastně, že si jej odvezla sanitka. Protože v tu chvíli tam náš velitel nebyl a neviděl to, s klukama jsme se dohodli, že před ním o této nehodě takticky pomlčíme. Je to totiž takový cvok, že by nám určitě zavedl povinný tělocvik. Do čehož se samozřejmě nikomu z nás nechce.

S mírně oslabenou sestavou jsme pak absolvovali další dvě hasičské soutěže, jednu v Olšanech a jednu ve slovenských Tesároch. V duchu našeho hesla „hlavně nastartovat a pak dokončit" se nám v těchto soutěžích podařilo zejména stmelit kolektiv a najít pár dobrých známých.

Schopnosti našeho zásahového automobilu KIA Sportage jsme ověřili na dalším ročníku Štětovického cyklokrosu. Nejdříve sice velitel utopil naše auto v bahně štětovických mokřadů, přičemž vinu sváděl na chybu navigátora. Tvrdošíjně popíral, že byl v tu chvíli v autě sám. Nicméně tak byly ohroženy další služby našeho vozu na Štětovickém cyklokrosu. Naštěstí se podařilo auto vytáhnout, trochu ho opláchnout a zapojit jej jako „safety car" do organizace cyklistického závodu.

KIA a její posádka tak zajišťovala nouzovou pomoc všem účastníkům, kteří se dostali do potíží a nemohli, nebo nechtěli, pokračovat dál po vlastní ose.

Skutečný hasičský poplach byl tento rok vyhlášen v našich obcích dvakrát. Poprvé to bylo v létě, kdy při sklizni obilí nasadili zemědělci tak pekelné tempo, že z něj zakokrhal červený kohout na polích mezi Kraličkami a Hrdibořicemi. S hasičskou cisternou jsme dohašovali posečené strniště, po němž se požár přibližoval k silnici. Musím přiznat, že jsem v tu chvíli byl rád, že na nohou nemám oblíbené tenisky, ale odolné hasičské boty, protože půda zde byla skutečně horká.

Druhým výjezdem pak byla technická pomoc při zajišťování místa dopravní nehody u křižovatky Dubany-Vrbátky-Blatec. Půda zde tentokrát nebyla nijak žhavá, přesto došlo k tomu, že se řidič havarovaného vozu „vypařil". Naši kluci pak pomáhali řídit provoz na křižovatce tak, aby nedošlo k dalším neštěstím během vyšetřování této nehody.

Doprovod lampionového průvodu je pro náš SDH již nepsanou povinností. První doprovodný vůz v čele průvodu a druhý vůz na konci dávají účastníkům průvodu větší jistotu v podobě výstražných majáků, které oznamují daleko dopředu i dozadu „Pozor, něco se děje". A že to tentokráte bylo potřeba by jistě potvrdili i meteorologové, kteří na den průvodu předpovídali mlhy v celém okolí.

Jejich předpověď se potvrdila. Potkali jsme i několik ptáků, jak v této mlze šli raději pěšky, a každou chvíli jsem očekával, že narazíme na Rákosníčka, protože jsme procházeli „...mlhou hustou tak, že by se dala krájet..."

A to by tak v kostce bylo vše. Takže až se mě někdo zeptá: „Co jste hasiči, co jste dělali?", už víte, co bych mu asi tak odpověděl.

A co popřát k Vánocům a do nového roku? Přál bych si, abychom si i nadále udrželi veselou mysl, nebrali se moc vážně a uměli si dělat legraci i ze sebe a svých nezdarů. Vždyť smích je kořením života.

Za SDH Vrbátky Pavel Novotný

Činnost hasičů ze Štětovic v roce 2014

V posledním čísle Trianglu jsme si stěžovali, že se potýkáme s nedostatkem dětí. V tomto čísle se musíme pochlubit, že už jich máme celkem dost. Koncem srpna jsme totiž rozjeli kampaň, abychom naverbovali co nejvíce nových dětí od šesti let výše. A celkem se nám to vydařilo, protože na začátku září jsme přijali devět nováčků ve věku od šesti do osmi let a to ještě nepočítáme naše již „starší mazáky". Takže k dnešnímu datu čitá naše základna 18 dětí ve věku od 6 do 18 let.

To ale neznamená, že už nepřijímáme nové děti. Pokud by měl někdo z dětí z Duban, Vrbátek, Štětovic a jiného okolí zájem, může za námi přijít do hasičské klubovny ve Štětovicích každou středu od půl páté do půl sedmé večer. Rádi ho u nás přivítáme. Na všechny děti čeká spousta zábavy, výletů, učení aj.

Jenom za poslední dva měsíce se stihli naši nováčci naučit základy topografie, první pomoc, několik uzlů, používání hasících přístrojů a spoustu dalšího. Zúčastnili se také již jedné soutěže a to našeho memoriálu, byli na exkurzi na požární stanici v Prostějově, na prohlídce v hasičském a obecním muzeu v Olšanech atd.

Ale abychom nepsali jen o našich mladých hasičích, musíme se opět zmínit jako každý rok o našem „Memoriálu Zdenka Šmehlíka" v závodu požárnické všestrannosti. Letos už to bylo po sedmé. A musíme se pochlubit, že tato soutěž již má v Olomouckém kraji tradici a účast je rok od roku větší. I nám samotným se letos podařilo utvořit čtyři družstva – dvě mladší (to jsou ti nováčci), jedno starší a jedno dorostenecké. Pohár za druhé místo se ale podařilo vybojovat pouze dorostencům. Mladší a starší ve velké konkurenci obsadili nižší příčky.

Naše díky také patří sponzorům této soutěže a to obci Vrbátky, panu Milanu Indrákovi a panu Františku Konečnému. Za jejich finanční dary na nákup odměn jim ještě jednou touto cestou děkujeme.

Ze soutěží dospělých bychom měli zmínit soutěž „O hanáckó sekyrko", kterou pořádá SDH Kostelec na Hané, a na které se kromě účasti našeho soutěžního družstva podílíme i organizačně tím, že každým rokem zajišťujeme jedno soutěžní stanoviště. Ale zmiňujeme se o ní především proto, že naše mužské družstvo opět obsadilo pověstný piedestal a získalo letos krásné 3. místo. Další soutěž, ze které si naše mužské družstvo dovezlo pohár, byla okrsková soutěž v požárním sportu. A samozřejmě nesmíme zapomenout zmínit jejich účast na okresním kole, kde spolu s kluky z Olšan vytvořili družstvo, a i když neobsadili první místa, tak přece jenom i účast se počítá.

Dále jsme jako každý rok pořádali „Dětský den" na myslivecké chatě ve Štětovicích, kde nám naši bratři hasiči z Vrahovic opět uspořádali pro děti a dospělé ukázky zásahů. Pro děti byly připraveny soutěže a pro dospělé výborné občerstvení. Samozřejmostí byl i dětský den pro naše nejmenší z mateřských škol, který jsme letos pojali jako takový záchranářský víceboj a děti po družstvech chodily po různých stanovištích. V listopadu proběhl každoroční sběr železného šrotu. A poslední naše letošní akce, než ukončíme tento rok výroční valnou hromadou, bude „Mikulášská besídka" pro děti z mateřské školy ve Štětovicích.

Nezapomínáme také na naši zásahovou jednotku. K dnešnímu dni máme na kontě tři výjezdy. A to požár pole za Štětovicemi, čerpání vody ve Vrbátkách a v Dubanech a dopravní nehodu – převrácené auto na střeše u Duban.

Závěrem bychom chtěli popřát občanům našich sloučených obcí poklidné vánoční svátky a do roku 2015 hodně zdraví, štěstí a lásky.

Kateřina Šňupárková

TJ Sokol Dubany v roce 2014

V roce 2014 naše jednota jako již tradičně pořádala několik kulturních a sportovně-společenských akcí, mezi něž patří společenský ples, pálení čarodějnic, fotbalový turnaj a tenisový turnaj. Naši členové organizují cvičení sebeobrany a cvičení žen. I přes nepříznivé klimatické podmínky loňské zimy se nám podařilo asi na týden vytvořit u sokolovny v Dubanech ledovou plochu, která byla hojně využívána ze strany dětí a jejich rodičů z celého okolí.

V roce 2014 oddíl malé kopané TJ Sokol Dubany učinil zásadní změnu a ukončil tak dlouholeté velmi úspěšné účinkování v nejvyšší okresní lize Prostějov a přihlásil se do soutěže malé kopané v okrese Olomouc. Důvodem této změny byl mimo jiné i fakt, že fotbalová utkání se převážně hrají v průběhu týdne, nikoli pouze v sobotu dopoledne. Hraje se pouze jeden zápas, což je pro nás hlavně z časových důvodu výhodnější. Dovoluji si tvrdit, že i pro místní sportovní příznivce je čas začátků zápasů vítanou změnou a bylo potěšením vidět na zápase tolik sportovních příznivců. Po počátečních potížích s potvrzením neregistrace hráčů ve velké kopané, pro které nám byly kontumovány cca 4 zápasy, jsme zatím ve všech ostatních zápasech dokázali zvítězit. Radost z vítězství je umocněna, slovy nepopsatelným pocitem, hrát s kamarády pro radost ze hry bez ohledu na výsledek utkání.

V letošním roce se nám podařilo dořešit neskutečnou administrativní bitvu se státními úřady a uvést tak do náležitého stavu potřebnou agendu týkající se TJ Sokol Dubany. V této záležitosti nám velmi významně pomohl v současné době již bývalý místostarosta pan Vladimír Smička, za což bych mu chtěl touto cestou poděkovat. Náš dík patří i bývalému vedení OÚ Vrbátky za finanční podporu našeho spolku. Věřím, že budeme pokračovat ve spolupráci i s nově zvoleným vedením OÚ Vrbátky.

Do příštího roku plánujeme na našem fotbalovém hřišti vybudování umělého osvětlení a automatického zavlažování. Věříme, že fotbalová utkání hrající se na kvalitní přírodní trávě v podvečerních hodinách se stanou tahákem pro fotbalové příznivce.

Na závěr bych Vám všem chtěl jménem TJ Sokol Dubany popřát pevné zdraví, klidné prožití svátků vánočních a šťastný nový rok 2015.

za TJ Sokol Dubany Pavel Karásek

Romové ve Vrbátkách

V lokalitě Vrbátky došlo ke zhoršení technického stavu obou domů, kde bydlelo několik rodin i s malými dětmi. Protože hrozí nebezpečí zřícení, stavební úřad zakázal obyvatelům bydlení v těchto nemovitostech. Jelikož se většina obyvatel vystěhovat odmítala, obec požádala o součinnost sociální odbor oddělení péče děti. Po opakovaném upozornění, že pokud se nevystěhují, budou jim děti odebrány, souhlasili s opuštěním domů. Ve velmi krátké době se muselo najít náhradní ubytování pro tři rodiny s mnoha dětmi, což nebylo jednoduché. Ve spolupráci se SPOD Prostějov bylo těmto rodinám nabídnuto ubytování na ubytovně v Přerově. Klienti tuto možnost odmítli z důvodu obav o své bezpečí. Byla jsem nucena pro své klienty hledat vhodnější ubytování. To se mi také podařilo, rodinám byly domluveny ubytovny v Prostějově a Bruntále, kde se mohly hned přestěhovat. Od února letošního roku se také dvě rodiny přestěhovaly do Duban do nájmu v soukromém domě. Jedná se o devět klientů z toho tři malé děti.

Od konce loňského roku poskytuji dětem z lokality doučování. Rodiče učivu nerozumějí, tudíž je potřeba probranou látku zopakovat, napsat domácí úkoly a vysvětlit učivo, kterému nerozumějí. Doučování probíhá 2x týdně v odpoledních hodinách. Ve zbylém čase si povídáme, kreslíme nebo hrajeme jednoduché hry pro rozvoj motoriky. Doučování dětem prospívá, po rozhovoru s třídní učitelkou mi bylo sděleno, že se dětem zlepšil prospěch.

V měsíci červenci jsem uspořádala výlet pro rodiče a děti do ZOO Olomouc. Výlet se nám vydařil, dětem se v ZOO moc líbilo. Během výletu nedošlo k žádnému úrazu. Zúčastnilo se celkem 24 osob, z toho 7 dospělých, 14 dětí, 2 dozory a 1 zdravotnice.

Závěrem roku proběhne Mikulášská besídka, která se osvědčila už v minulém roce. Bude pořádána v prostorách Obecního úřadu, kde budou dětem rozdány mikulášské balíčky a proběhnou zábavné hry a soutěže.

Lucie Gáborová Hauerová
terénní pracovnice sociální péče

Ulička ve Vrbátkách

Většina částí v obci má svoji historii a svoji přítomnost. Platí to i pro takzvanou „uličku“ ve Vrbátkách. Kdo nahlédne nebo vkročí do tohoto zákoutí jinak upraveného okolí kolem kaple, určitě by jeho slušnou a poklidnou minulost nehádal. Pamětníci vzpomínají na doby minulé s velkou dávkou nostalgie ale i smutku. Ulička v těch dobách sloužila jako jediná cesta pro pěší k potoku, kde

ještě tekla voda, a na luka. V rohovém, tzv. kulatém domku bydleli Došlíkovi, dále pak po levé straně Sosnarovi, pan Šmída a v posledním domku bydlel a žil krejčí, který šil a opravoval oblečení pro místní obyvatele. Vpravo pak bydleli Jurenkovi, pan Krempl a za nimi už byla velká Gregorova zahrada. Zaměstnanec cukrovaru, tajemník obce nebo krejčí, to byli obyvatelé uličky na luka. Před „kulatým“ domem byla lavička, na které za pěkného počasí sedávali děti i dospělí. V následujících letech se pak tento téměř idylický obraz začal měnit. Za velkého přispění Místního národního výboru se postupně domečky začaly stávat útočištěm pro sociálně nepřizpůsobilé občany, jak se dnes módně říká. Ulička se stala postupně neprůchozí, uličkou špíny a strachu. Vchod na zahradu bývalého Došlíkova domu si namísto z uličky udělal nový majitel raději přes nefunkční potok...

Proč tohle všechno vlastně připomínáme? Tak jako ulička má svoji minulost a přítomnost, doufáme, že její budoucnost bude brzy zase mnohem lepší a utěšenější. Že, i za přispění obce, nebude jen ostudou a vzpomínkou na staré dobré časy.

redakce

Upřímné díky

Letos, jako ostatně každý rok, jsem byl redakční radou obecního časopisu Triangl požádán o nějaký příspěvek. Mohl jsem si sice zvolit jakékoliv téma, které mne napadne, ale cítil jsem povinnost, vzhledem k nedávným okolnostem, abych vyslovil poděkování manželům Švancarovým z Vrbátek za to, že uspořádali výstavbu mých obrazů v kavárně Galerie v prostorách Národního domu v Prostějově.

Jak jste jistě postřehli, vážení čtenáři, v loňském čísle obecního časopisu jsem se v článku, který jsem si záměrně sám napsal pro aspoň maličké odlehčení mého zařazení do rubriky „osobnost obce", zmínil o daleko vhodnějším kandidátu takového ocenění tedy o panu Ing. Jiřím Voitlovi, rodáku a občanu Vrbátek, bohužel už jen in memoriam. Tato moje zmínka potěšila jeho dceru, profesorku Helenu Švancarovou – Voitlovou natolik, že mi nabídla při náhodném setkání, že mi její manžel za to uspořádá výstavu mých obrazů.

Přiznám se, že mne ta nabídka také potěšila, ale musím na druhé straně dodat, že jsem tu zmínku o jejím otci neudělal proto, abych získal nějakou protislužbu, ale proto, že jsem si svého profesora z průmyslovky vážil a dosud vážím jako vynikajícího pedagoga a člověka, na kterého se nezapomíná. Byl to odborník ve svém oboru a navíc byla jeho odbornost podepřena i zkušenostmi z praxe. Navíc dovedl odhadnout lidi a měl mimořádné pedagogické schopnosti.

Abych své hodnocení potvrdil, uvedu aspoň jednu malou epizodu z doby, kdy mne učil. Pan Ing. Jiří Voitl vyučoval předmět „stavba strojů" a když v jedné vyučovací hodině přednášel novou látku, v jednom momentě zjistil, že třída ztratila koncentraci a většina studentů téměř dřímala. Jako zkušený pedagog si uvědomil, že se to může stát, proto nezačal křičet či napomínat, ale nenápadně změnil téma. Začal vyprávět v tu chvíli vymyšlený vtip umístěný do jeho rodiny, budu citovat: „*Měl jsem hodinky na řetízku, takové které se nosily v kapsičkách vest obleků a při jedné kontrole času jsem zjistil, že nejdou. Protože jsem měl i hodinky na pásku, které se nosí na zápěstí levé ruky, nedělal jsem z toho tragédii a ty vadné hodinky jsem dal synovi na hraní. Ten začal s nimi za ten řetízek točit tak dlouho, než mu vyklouzly z ruky a nešťastnou náhodou zapadly do latríny. Nijak mne to nevzrušilo, protože stejně nešly, ale syn ztratil hračku a začal strašně brečet. Nezbylo mně, než vzít klacíček, ty hodinky z daného místa vytáhnout a opláchnout pod studnou, abych syna uklidnil. Než jsem mu ty hodinky vrátil, podíval jsem se a zjistil jsem, že už zase jdou.*

Co jim vlastně chybělo? – No, hovno"! Konec citace.

Třída se probudila z letargie, zasmála se a pan profesor mohl pokračovat ve výkladu nové učební látky. Dle mne to byl z pedagogického hlediska geniální tah, vhodný k použití i v současné vysoké politice, vidíme-li v našem i v evropském parlamentu spící politiky. Musím ale dodat, že ten vtip byl opravdu vymyšlen účelově, protože u Voitlů, tehdy už dávno, měli moderní sociální zařízení, protože bydleli v novostavbě.

Děkuji předně paní profesorce Heleně Švancarové – Voitlové za to, že ji napadl záměr uspořádat výstavu a pochopitelně s nemenší vděčností děkuji jejímu manželovi panu Miroslavu Švancarovi za to, že byl ochoten její nápad zrealizovat. Výstava se konala v kavárně „Galerie" od 30. 10. 2014 do 10. 12. 2014 pod názvem „Hanácky motive". Pan Miroslav Švancara měl s přípravou výstavy a hlavně vernisáže práce, lidově řečeno „jak na kostele". Vytiskl pozvánky na vernisáž, upomínkové lístky, které dostal každý účastník vernisáže, manuálně instaloval výstavu, pronesl úvodní řeč a domluvil vystoupení členů souboru písní a tance Klas z Kralic na Hané.

Musím touto cestou poděkovat i těmto členům hanáckého souboru z Kralic, tedy hanáckému vypravěči Františku Sedlákovi z Pivína, jeho půvabné partnerce Vendulce Répalové z Kralic a jejich vedoucí paní Vladimíře Šolcové z Přerova, která jejich vystoupení zinscenovala a na vernisáž je vlastním autem dovezla. Dále děkuji všem, kteří se zúčastnili vernisáže, tedy svým přátelům, spolužačkám a spolužákům z průmyslovky a i členům mojí rodiny, že obětovali svůj volný čas. Nemohu ovšem zapomenout poděkovat paní Terezce Přecechtělové, manželům Smičkovým, spolužačce Olince Vyroubalové – Vrkové, paní Boženě Hubalové roz. Kovářové, manželům Mirgovým a panu Drahoši Dlabalovi za to, že mi na výstavu zapůjčili obrazy.

Omlouvám se čtenářům za menší vulgarizaci při citaci toho vtipu, i když šlo jen o „hanácký zápor, protože bez ní by to nebylo ono".

Děkuji také vedení obce a redakční radě Trianglu, že mi umožnili tento článek otisknout.

Jiří Dubanský

Zlatá farma Štětovice

Vážení čtenáři,

ráda bych Vám představila nově vzniklou farmu v naší obci. Někteří z Vás ji již navštívili či navštěvují a tráví s námi a našimi zvířaty volné chvíle. V našem areálu se potkáte nejen s 80 kusy dojnic plemene Česká straka a jejich telátky, ale také můžete zahlédnout právě probíhající stádo oveček, odhánět stádečko mlsných koz či přikrmit naše králíčky a zkontrolovat prasátka. Farma nebyla založena jen za účelem produkce mléka, ale také bychom rádi přibližovali zemědělství – chov dobytka – širším vrstvám. V blízké budoucnosti by mělo na farmě docházet i ke zpracování kravského mléka. Výslednými produkty by mělo být mléko plnotučné kravské, farmářský tvaroh, jogurt, zákys, sýr, syrovátka a zmrzlina. Plánujeme zpracování i kozího a ovčího mléka, pořádání dnů otevřených dveří s workshopy pro všechny nadšence. Farma je otevřena

takřka nonstop, mléko k dispozici v mlékomatu od 8:00 do 11:00, pak od 12:00 do 21:00, cena jednoho litru je 12 Kč. Všechny návštěvníky prosíme o dodržování základních bezpečnostních pravidel. Na požádání Vás provedeme po farmě, ukážeme dojící robot, chlazení mléka a další vybavení technického zázemí. V případě zájmu i svezeme traktorem. Ochutnávka mléka samozřejmostí! Přijďte ochutnat lahodné mléko či podrbat kravky za uchem. Můžete si udělat příjemnou procházku s dětmi a pejsky. Do areálu se dostanete brankou od vesnice, či za vesnicí směrem na Hrdibořice odbočkou doleva. Na závěr bych ráda poděkovala za obětavou pomoc rodiny, kamarádů a všech, co nám pomáhají uvádět náš sen do reality. Děkujeme! Brzy na viděnou u stračenek.

Zlatka Mádrová

Řešení kvízu z minulého čísla:

Chlapci na fotografii jsou zleva do prava:

Jiří Voitl, Miroslav Hrbata, Zdeněk Dokoupil, Antonín Marek nad ním Vojtěch Dokoupil, František Všetička, Miloš Kleiner, Antonín Petružela, Stanislav Vraštil

Rok provozu v našem sběrném dvoře očima správce

Od 15. srpna loňského roku je v provozu sběrný dvůr domovního odpadu ve Vrbátkách. Provozní doba je každou středu od 15.00 hodin do 18.00 hodin a v sobotu od 8.00 do 12.00 hodin a platí celoročně (i v zimních měsících).

Do sběrného dvora mohou občané našich obcí odevzdat prakticky veškerý domovní odpad včetně elektrospotřebičů. Výjimkou je nebezpečný odpad (chemikálie, léky, jedy, barvy a ředidla), který se třídí a odebírá přímo v každé naší obci 2x ročně na jaře a na podzim.

Po celou dobu provozu je sběrný dvůr plně využíván občany. Bylo vytříděno a odvezeno více jak 140 televizorů/monitorů, 2 kontejnery drobných elektrospotřebičů, 60 ledniček, 50 praček, 350 pneumatik, 42 tun velkoobjemového směsného odpadu. Třídí se zde i papír, ale ten je předáván místní škole. Domovní odpad je brán od občanů zcela zdarma, vyjma stavební suti, zasklených oken a térového papíru. Podrobný ceník a provozní řád je k dispozici ve sběrném dvoře nebo na stránkách obce.

Odvezený tříděný odpad činil za letošní rok 60 t a směsný odpad 37 t.

V této souvislosti vyzývám občany našich obcí k ještě důslednějšímu třídění domovních odpadů a tím i snížení nákladů na odpadové hospodářství nejen obce, ale i občanů. Za vytříděný odpad dostává obec nemalé finanční odměny a obráceně za ten netříděný platíme my všichni.

Ladislav Křížek

Oheň

Hvězdy jsou ohněm zmatené
a v jiskrách rozměr světa
když v rozžhaveném poleně
naposled spatříš léta

Opadáno

Úbytě hody hlučné mají
Čas odpouštění bez očisty
Na křesle podzimu réva svůj spánek tají
z ochablých prstů vyklouzly jí listy

Sníh

Tak do kočiček daleko
I do Hromnic a do popelů
Jen k soumraku je blízko
už od svítání

Do běla šlapeme v cizích stopách
a ve zmatení směrů
hledáme správnou cestu

Stromy jak vlastní rentgenové snímky
svíjením potok se krunýři vzpírá
zbělené ostrévky révy

Co asi v pestrých úlech včely
co v buňkách chromozomy
a kolik tajů skrývá zima
a kolik láska v chladu

Jen kluci hrají zimní hry
Pod obláčky dechu
ztékají hradby sněhu
a válčí k dospívání

Školní vzpomínka

Voňavá paní učitelka
má jako broskev tváře
Štíhlými prsty z převeliké láhve
dolévá kalamáře

Mládí

Jsou kočky ptáci a jsou lidé
Jsou cestující časem a jsou pěší
A mladí jsou kdo v lásce bláhově se těší
Že nocí nikdy nikdy neubyde

Básně jsou ze sbírky Petra Kozla „Jízdy (téměř) královské", vydané v roce 2014

Kostel Narození Panny Marie Dubany

V průběhu léta došlo k rozsáhlé opravě exteriéru tohoto kostela. Co tomu předcházelo?

Na sklonku minulého roku, těsně před vánočními svátky nám byla nabídnuta vysoká částka na opravu fasády a tím změny celkového vzhledu našeho kostela. Dárce – místní občan a podnikatel připravil pro místní věřící a snad i všechny občany našich obcí neuvěřitelný dar k vánočním svátkům. S díky bylo přijato.

Veškeré papírové agendy se ujal Mgr. Štěpán Sittek z Vrbátek. 17. a 18. března OÚ Vrbátky zajistil provedení průklesu lip kolem kostela, vydal povolení ke stavbě lešení a uložení materiálu na parc. č. 597/2 a přislíbil 100 tis. Kč na uvedený záměr. Rovněž arcibiskupství olomoucké přislíbilo 50 tis. Kč.

Na základě stavebního záměru – opravy stávající fasády, celoplošný nátěr vnějších omítek a nátěr pozinkovaných plechů tj. okapových žlabů, svodů, nátěr věže a střechy sakristie, bylo vypsáno výběrové řízení. Zhotovitelem byla pověřena firma Zendulka s.r.o. Bukovany. Objednatel stavby byla ŘKF Dubany, zastoupená P. ThLic Janem Pachoulkem SDS. Postupně byl vydán souhlas s provedením ohlašovaného stavebního záměru odd. památkové péče, Magistrátem města Prostějova a oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj v Ostravě.

Stavba byla zahájena stavbou lešení od 17. do 19. července firmou PERI s.r.o. Ostrava. Od 23. července pracovali postupně zedníci, klempíři, sklenáři a natěrači. V průběhu prací provedla také firma p. Bouchala z Brodku u Přerova opravu a servis technického vybavení a elektrického pohonu zvonů na věži kostela, především opravy srdce největšího zvonu „Zdena“.

Dle smlouvy o dílo mělo být dokončení celé stavby do 10. září 2014. Vzhledem k nepříznivému deštivému počasí se práce poněkud zpozdily. Přes to, 14. září 2014 na svátek Povýšení Svatého Kříže, byla v kostele Poutní mše svatá sloužena Mons. Mgr. Josefem Nuzíkem, generálním vikářem arcibiskupství olomouckého.

Mše svatá byla sloužena především k svátku Narození Panny Marie, dále za živé a zemřelé farníky Duban, Vrbátek a Štětovic a v neposlední řadě za rodinu laskavého dárce, který společně se svou chotí umožnil tuto nákladnou opravu. Celé dílo bylo provázeno Božím požehnáním, o čemž hovoří výsledek.

Prostě – bez Božího požehnání, marné lidské namáhání.

Alena Hudcová – člen farní rady

Vyhlášení velké fotografické soutěže

Vyhlašujeme fotografickou soutěž o nejkrásnější či nejzajímavější fotografie z našich obcí či ze života v našich obcích. První zajímavou fotografii zveřejňujeme v letošním vydání. Během celého příštího roku budeme přijímat další fotografie a nejhezčí z nich uveřejníme. Porota sestavená z členů kulturní komise vybere tři nejhezčí fotografie a jejich autory odmění.

ODMĚNY:

1. CENA dárkový koš v hodnotě 1000 Kč
2. CENA dárkový balíček v hodnotě 500 Kč
3. CENA dárkový balíček v hodnotě 300 Kč

Moře ve Vrbátkách – Marie Hálová

Narozené děti 2013 (X–XII) – 2014 (I–X)

Luděk Řezníček; Ema Žilková; Gabriela Skácelová; Nicolas Turták; Ricardo Čureja; David Gábor; Zdeněk Spurný; Vojtěch Dokoupil; Šimon Dihlačka; Sofie Rozholdová; Jan Bureš; Jaromír Křížek; Natálie Svozilová; Adéla Zavadilová; Jakub Veverka; Alexandr Navrátil; Vojtěch Stoklásek; Natálie Chytilová; Tomáš Křížek; Matyáš Bartošek; Eliška Stoklásková; Mikuláš Mrázek; Valerie Prucková; Daniel Zacpal; Milan Baláž; Jan Tušinovský; Laura Gáborová; Maxmilián Svoboda.

Fotografie dětí se pořizují na vítání občánků. Pokud se vítání občánků nemůžete zúčastnit a rádi byste fotografii svého miminka měli v Trianglu zveřejněnou, pošlete ji prosím na adresu: tajovska@solen.cz. Děkujeme.

Luděk Řezníček
Dubany

Ema Žilková
Vrbátky

Gabriela Skácelová,
Štětovice

Nicolas Turták
Vrbátky

Zdeněk Spurný
Vrbátky

Vojtěch Dokoupil
Štětovice

Šimon Dihlačka
Vrbátky

Sofie Rozholdová
Dubany

Jan Bureš
Vrbátky

Jaromír Křížek
Vrbátky

Natálie Svozilová
Vrbátky

Adéla Zavadilová
Dubany

Jakub Veverka
Vrbátky

Alexandr Navrátil
Vrbátky

Vojtěch Stoklásek
Vrbátky

Natálie Chytilová
Dubany

Matyáš Bartošek
Vrbátky

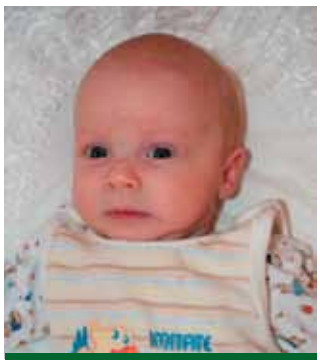
Eliška Stoklásková
Vrbátky

Mikuláš Mrázek
Štětovice

Valerie Prucková
Dubany

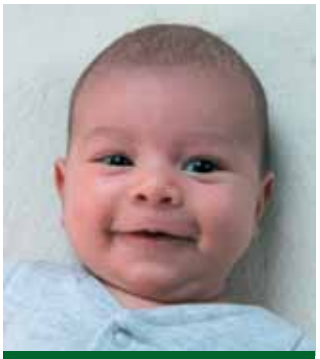
Daniel Zacpal
Vrbátky

Jan Tušinovský
Vrbátky

Laura Gáborová
Vrbátky

Maxmilián Svoboda
Dubany

Pohled na okolí našich obcí z téměř 50metrové výšky

V roce 2013 vyrostla ve Vrbátkách další dominanta obce 49 m vysoká budova sila Cukrovaru Vrbátky, do kterého se vejde až 20 tisíc tun cukru. Je nepřehlédnutelná a je viditelná i z dalekého okolí. Fotografie z vrcholu této budovy byly pořízeny v den „otevřených dveří" 30. srpna letošního roku při příležitosti konání našich dožínkových slavností. Pojďme si tento zážitek znovu připomenout.

